

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шави. 143.322.
Адреса для телеграм:
— „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передплату наперед
Реклама не зберігається

ПЕРЕДПЛАТА.
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Польщі 5 зл. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 15
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Який адреси 1 зл.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

БОЛЯК.

Львів, 18 грудня 1928.

II.

Народний Дім, всенародня українська фундація, став від кількох літ доменом негідних експериментів. Комісарювання відомого Л. Черкавського має вже свою широкознану історію з судовими епізодами. Будучи урядовим комісарем Нар. Дому, Лев Черкавський мав не тільки чисто річезі закладання переходово управління майном Нар. Дому, але й завадання наскрізь політичні. Як господар і адміністратор фундації працював він явно на нищення установи, що доказали судові процеси, як реалізатор політичної місії використовував він майно Нар. Дому на формування якоїсь дивоглядної москвофільської по своїй природі та польонофільської по своїй наказній орієнтації партії. Заснуванням свій орган „Голосъ Народу“ (очевидно на „субсидіях“ Нар. Дому), Черкавський всеж таки фактичним своїм органом уважав „Слово Польське“, в яким і публікував за добрі гроші (теж „Нар. Дому“) свої „політичні еснунціяції“ в роді самооборони перед „напастями“ українців.

Очевидно, що Черкавському не тільки партії створити не вдалось, але й сам він був приневолютий залишити комісарський стілець. Таким чином його політична „місія“ не тільки виявилась, але й провалилась зніжкою ґрунтовно.

Наслідником Черкавського став дир. Вербицький. Він став на становищі наскрізь річезого переходового адміністрування майном „Нар. Дому“, старався відмежовуватись від усяких політичних „місій“ і від субсидіювання „Голос-у Народу“. Тому його комісарювання було дуже короткотривале. А таке було воно ще й тому, що він давав при відповідних нагодах вислів своєму негодуванию з господарки свого попередника.

По нім зняв стілець правительственного комісара Нар. Дому, видний найдільніший і більше бажаний для відомих вищих чинників, М. Бачинський. Втаємничені все твердили, що він має знов якусь політичну місію, але він запевняв, що ні та що він нічого спільного з Черкавським та його групою не має і не має. Ставши попри те, не знати з якого титулу, ще й членом магістратської прибиної ради, М. Бачинський почав вести не тільки „річезу“ господарку в Нар. Домі, але й почав думати про надбудову четвертого поверху на каменниці при вул. Рутівського, на що намагався добити веніанську позичку. Чи він таку позичку добуде, чи ні — не знаємо. Але знаємо, що всі москвофіли з відомої рос. 20-ки („Русская Сел. Организация“) почали раптом проти нього заважати кампанію. Йому роблять закиди, що він, рекламуючи себе прихильником реактивування Інституту „Нар. Дім“, фактично працює над закріпленням своєї позиції на становищі наказного комісара Нар. Дому. І хоч він теж підтримує „Голосъ Народу“, якого абсолютної ніхто не читає, то всеж таки правдиві його органом є знов (тепер обмовлене санацією і осякає в неї на славу) „Слово Польське“. Політичні еснунціяції публікує теперішній комісар у „Сл. Польському“ таке, як дільніше не робив Черкавський. Крім того сідз пригадати, що редакція

відданого Бач-ому „Голос-у Народу“ пише відомі листи з деклараціями льволяности та пиятування „українського сепаратизму“ до краківського „Ілюстр. Курєра Подзєного“. Ось саме всі ті еснунціяції та декларації доказують, що теперішній наказний комісар „Нар. Дому“ має політичну місію і то неабияку.

На іншому місці подаємо меморіал ком. М. Бачинського, опублікований у „Слові Польським“ з дня 15. грудня. Меморіал цей доказує, що місія Бач-ого закладається в тому, щоб знепачувати ціле українське громадянство та всю греко-католицьку церкву разом з її ерархією. На дипломатичній мові це називається, що він має „інформувати“ відповідні чинники у відповідному для них дусі про український національно-політичний і релігійно-культурний рух.

Ця обставина і примушує нас спитатися на тому місці не над мало-звичайною і нічим незамітною особою М. Бачинського, але над його „діяльністю“, що знов впливає зі створених для неї відповідними чинниками обставин.

Отже перш за все мусимо ствердити, що правительственный комісар „Нар. Дому“ не має ніякого права (і не сміє його мати) на те, щоб проголошувати якінебудь політичні еснунціяції чи „ревеляції“. Він є переходово державним урядовцем, що має адмініструвати „Народним Домом“ і більше нічого. Так воно є теоретично й так повинно бути фактично. Однак так воно не є. Бо Бач-ий, що проголошує свої „еснунціяції“ в характері комісара „Нар. Дому“, мусів на це дістати згоду якихсь вищих чинників. Отже добув, видно, згоду і на те, щоб знепачувати все минуле і теперішнє українського народу та його греко-католичеської церкви в урядовому характері комісара „Нар. Дому“. І тим самим дістав також згоду на те, щоб провокувати українське громадянство. Боже без такої згоди чи наказу своїх опікунів не дозволяло йому хіба його минуле, як б. офіцер денікінської армії, що боролася за єдину, недільну Росію, виступати на глум нібито в характері добровільного „оборонця“ греко-католичеської церкви. Цеж навіть згідно з його денікінською етикою повинно бути недопустиме, бо він по своїй москвофільській природі прихильник православія. Якеж у такому випадку його заінтересування греко-католицькою? Як б. денікінський офіцер не важивсь він оголошувати і таких „ревеляцій“, як та, що „українських селян — мовлява — силували воювати з поляками“, бо він цього не бачив і не міг бачити, будучи членом російських армій, а й його офіцерська гідність на те йому мабуть не дозволяло. Зрештою може ми й помиляємось. Але всеж сміємо ствердити, що М. Бач. як приватна, незамітна людина і як миттєвий урядовець напевно не допустився того, чого допускається як наказний комісар „Нар. Дому“. Мимоволі насувається питання: До чого це послужить деяким чинникам ставовище наказних комісарів „Нар. Дому“? А крім цього ще й друге: Як довго ці самі чинники будуть використовувати „Нар. Дім“ і його велике майно на те, щоб провокувати український загальнезнавчий і кепкуванням у роді описаних?

Цєю справою мусять зайнятися дуже поважно всі провідні українські громадські кола, зокрема наші національно-політичні репрезентативні чинники. Величезне майно „Нар. Дому“, із яке складались цілими десятками літ дати і жертви всього народу, не може служити ніяким негідним експериментом, а виключно тим цілям, для яких воно призначене, себ-то культурно-освітній праці для і серед українського народу. Всі екстравагантні експериментаторські переходи „Нар. Дому“ і його величезного майна протягом цілого ряду літ, що мають місце за часів польського правління, гідні такої жог, — би ними заінтересувати ширший світ. Вони мають дати й на те, щоб опинитися на міжнародному форумі перед покланним до вирішування таких справ ареопагом.

Всім тим експериментам слід уже раз зробити кінець, щоб не допускати до зневаги та насмішок над усім тим, що дороге, святе і неварушимо для цілого нашого народу.

Необуздана комісарщина.

Михайло Бачинський про „скандальні відносини в уніятській церкві“.

„Слово Польське“ (з 15. п. м.) присвячує цілу сторінку оглядним еснунціяціям Михайла Бачинського, відгоспосади на табуному аснунціяції „слова“ „Народного Дому“ різно місяці тому. „Слово Польське“ друкує їх зі стенограму та захоплюється досконалою тармонією, ніз істнує поміж поглядами п. М. Бачинського і редакторів „Слова Польського“.

Висноди того москвофільського „парти-лапа“ — це справді найгарніше відзеркалення „староруської“ душі і „староруського“ світогляду. Одночасно — це класичний зразок неухваленої безличности. І тому, хоча знаємо вже чудово галицьких „русских“, подімо за „Словом Польським“ короткі бодай деякі уступи „екс-поза“ Михайла Бачинського, як курйозний документ часу.

Прийми програві У. Г. А.

„Передовим руським варуд — важко і Бачинський — не брав добровільно участі в українсько-польській війні.

Габсбурги, бачучи, що для їх старого престолу нема жадного рятунку, досі створити в останній хвилині новий престо для одного з членів своєї династії. Зокрема на українському престолі хотіли посадити архієпископа Вілгелма (Василя Вишняковського). У цій цілі порозумілись з українськими політиками, які передували тоді у Відні, і віддали українцям цілу свою армію, що воювала тоді на східному фронті, сильну армію, разом зі старшинами, таборами, мушкетом і хазарою“.

„Рухом хазар, бачучи тах самих таборів і старшин, що вели їх на вою війну, спершу слухав їх. Однак за якийсь час, орієнтувавшись у ситуації та порозумівшись, що австрійські офіцери ведуть його до боротьби за Україну проти польського народу, відмовили послуху, кидали зброю і вернули до дому“.

„Не маю ніякого заміру і не хочу зменшувати геродства польського хазарина, однак рішуче тверджу, що од-

ПАНІ І ПАНОВЕ!

Св. Николай пригадує Вам, що найкращі, найпрактичніші та найдешевші дарунки має фірма

ОНИСЬКО ОЛЕКСАНДЕР

СКЛАД ПОРЦЕЛЯНИ І ШКЛА

Львів, Галицька ч. 20

ною з головних причин такого швидкого і успішного для Польщі кінця українсько-польської війни, була масова дезерція „русского хлота“ з рядів української армії, себ-то була нехте „русского хлота“ до боротьби з польським народом, до якої підступом заважали його“.

Орієнтаційний хаос.

Під цим підступом довідаємося від п. Михайла Бачинського, як то після програві війни з Польщею повстав хаос політичних орієнтацій для наших аснунціяцій „Малопольських“. Одні з українських політиків „а навіть рускі“, хотіли тимчасового замриення, другі орієнтувались на червоний Кремль, інші на... чехів, бажачи бачити Галичину під протекторатом Чехії. — Інші знову вірили, що в Галичині буде створений „буферштат“ під оглядом Союзу Народів. „Мала літе група руських політиків орієнтувалась тоді з місця на Варшаву“. Однак ця група (себ-то казка Михайла Бачинського) була тоді дуже слаба, в одному з головних причин її було розбиття і нищення „русского“ духовенства. (Того самого москвофільського духовенства, що в часі російської окупації переходило на православ'я та емігрувало разом з відступачою російською армією до Росії. Коли закінчилась революція, вернуло те єдиновердницьке духовенство до Галичини, і тут... „вернуло“ владу величезній толеранції наших аснунціяцій на унію мабуть з чистого „ідейних“ релігійних причин! Тепер воно „оживило“ і починає відновляти знов свою царськую ієрархію в греко-католичеській церкві! — Ред.) І далі всі свої висновки присвячує „з місця на Варшаву користувальні“ Мик. Бачинський церковним органам.

Москвофіли і православ'я

Михайло Бачинський рішуче заперечує, начеби записані священники були винуваті в ширині православ'я. На „доказ“ відчитує свій власний „меморіал“, який звучить осьяк:

„Ща оглядом 1) національним ми є русинами; 2) політичним — діяльними громадянами польської держави; 3) релігійним — католиками, отже ворогами православ'я. Працюємо в намірному підриванні нашого народу економічно шляхом оскунення кооперації і виробництва в урядових еферах громадських кредитів (б), далі — в намірному успосаженні (б) нашого народу шляхом направлення його в папурилі економічних агітаторів, які хотять штовхнути цей народ до його нещасть і які цілком свідомо використовують фермент у аснунціяції хаосу. Станом зокрема виконати намір селан на добрих громадах польської держави“.

Усунути з церкви політику.

Під таким підступом публікує М. Б. на сторінках „Сл. Пол.“ такі свої доріканні „ревеляції“. Що- до православ'я то заважимо слідуюче: 1) першою причиною, яка ніхз наш народ з обиди православ'я є передовим політична агітациа, яку ведуть у перші українські єпископи. Церква є місцем, в якому повинно бути проповідане слово Боже. Якщо політика має бути в церкві, то

БЛІДНИЦЮ неокрова-
ніста усуває
під час зміноюючо, а димляючо, побу-
джує апетит, неопіений середина
для реконвалесцентів.

М-ра Кшиштофурского, кінно хімово-
казано на еспанській мові. До набут-
тя у всіх антиках і проуєних. Ціна на
24, 222 зол., під "40. У власнім інтересі
завести виразно М-ра Кшиштофурского
кінно хімово-казано. Laboratorium chem-
icam. Mr. M. Krzyzstoforski, Tarnob.
774 19-9

веса. Наводжу два факти: а) На Лемків-
щині вмірає "русский" священник. Свя-
щенник український в нагробній проповіді
не сказав ні словом про заслуги помер-
лого, але говорив тільки про украї-
нізм і Україну. Авторитет священника
підірваний з місця. Населення звертає
свою увагу не тільки проти нового
священника, але й проти католицької цер-
кви (бо ті два поняття наш народ все
ідентифікує). Вислід: дорога до правосла-
вля отворилася. б) В Журавні приділено до
помочі міщанам парохом о. Юркусу
середина українців. Сторонник починає
з місця агітувати в українському душі.
Перед виборами відіслав на місто до Жу-
равні о. Курішський. Віце попередує
парох і церква, в якій беруть участь
всі православні священники українці. Тор-
жественне Богослужіння, в якому бер-
уть участь усі православні священники
українці, відправляється на інтенцію по-
бики 18-х і починається гимном україн-
ським Боже, Великий, Єдиний. Місцеві
мішани запиталися (71) на ознаменування.
Починається бісба. Наслідки: 1) дисциплі-
нарне доведення проти Богу духа ан-
тичного о. Юркуса; 2) лемківність місцевих
єпископів до українських священників.

З наведеного висновок: дайте нам
релігійних священників. Але такого висно-
ву Бач. зробити не важко.

„Діяльність єпископів“.

Над цим напевно читаємо у меморіалі:
„Другий причиною поширюючогося в на-
гальний спосіб православля є несоряди-
рована діяльність наших єпископів. Три-
дентський собор постановив, що ко-
жен єпископ має певну юрисдикцію в
своєй дієцезії і що підлягає безпосеред-
но тільки Апостольській Столиці. Поста-
нови Тридентського Собору були прини-
ті єпископами замовчаним і лжівським від-
писом трьох наших єпископів. Однак в
справах великої ваги, як напр. усунення
політики з церкви, повинні бути вилаз-
ні пастирські листи до духовенства за
підписом усіх трьох єпископів. Тимча-
сом ми, світські люди, бачимо розбіжність
напрямків у праці єпископів і з тієї
причини припадає в нас пересвід-
чення, що: 1) о. митрополит львівський

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНИ на СУКНІ
і ЖІНОЧІ ПЛАЩІ,
у великому виборі
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

(гр. Шестинський) вводить у своїй дієцезії
північність; 2) о. єпископ етнічний
нісський (Хоминський) — латинізм; 3) о.
єпископ перемиський (Копиловський) —
українізм“.

Щож, думаємо, що й наведеного де-
ють, щоб воно відповідно „обудувало“
наших читачів. Але спитаймо себе
випадом: чи не не глузу? Чи не не безпеч-
ність?

І не думайте, що ком. Бачинський на-
тім віснить свої „революції“. Ні, він по-
казує, що „революції“ про лемків та бойків,
про пелібат і павіть про „автокефалію
греко-католицької церкви“, до якої змі-
рюють українці, що хочуть її зробити „у-
країнською церквою“. Крім того „револю-
ційну“ „зааспужений“ комісар і про „пар-
тійне виховання“ (самозрозуміло, укрі-
ське) кандидатів духовного стану гре-
ко-католицької церкви, а павіть про неадороні
відносини в православній церкві в Поль-
щі. Неадороні вони тому, що й теж хоче
опанувати — агадайте хто? — УНДО.

Кінчиться цей „меморіал“ такою пере-
сторогою під адресою польських урядо-
вих чинників: „Звертаю увагу на небез-
печку, що виникла в політиці о. єписко-
па Копиловського. Як найбільше загро-
жену під оглядом православля вважаю
перемиську дієцезію, а потім львівську
(може тому, що в них найбільше свяще-
ників-москвофілів! — Ред.). В етністич-
нісській дієцезії вправді нема правосла-
вля, але зате розвивується там в застраш-
уючій спосіб „сепаратизм““.

Ось „революції“! Ними займається, що
забуває, призначений польською вла-
дою урядник, що переходило має заві-
дувати майном „Нар Дому“ під контро-
лем держави і більше нічого.

Громадяни! Приготовляймося до відпо-
відного відсвяткування 60-літнього юві-
лею „Просвіти“ та причинімося всі гід-
ним нас ювілейним подарком до ство-
рення КНЯЖОГО ДАРУ для нашої Ма-
тери.

Свято української музики.

В 25-ліття існування Вищого Музично-
го Інституту у Львові.

Різдво свято відбулося в дні 13 і 16.
п. м. у Львові: Муз. Т-во ім. Лисенка і
Вищий Музичний Інститут при цьому
святкували в тих дні 25-ліття своєї
плодотворної діяльності на полі украї-
нської музики. Ювілейне свято було ду-
же гарно підготоване й переведене і бу-
ло справжнім святом української куль-
тури.

В перший день ювілею відбулося рано
поминальне Богослужіння за померлих
членів обох установ, а ввечері концерт
вибраних елєвів Муз. Інституту. З фор-
тепьяновими продукціями виступили: Ві-
лєшка Наалі, Вишницькі: Марія (а Гер-
мишля), Шухевич Роман, Дарія Гераси-
мович і Дарія Гордишська. Зі скрипки
виступили: Вишницька Теодора і Хиліпівна
Стефанія. Святоїну промову-приніт від
урава Муз. Т-ва і Вишого Муз. Інститу-
ту вголосом голова Муз. Інституту рад.
Дрималих. У своїй промові бесілку по-
дав короткий огляд історії обох установ,
а особливою адичністю згадуючи членів-
основників і пізніших працівників та
учителів Вишого Муз. Інституту аж до
нинішнього дня, що з любов'ю й широким
участю молоді українське покоління
любить і цікавиться музикою української
музики.

Між 4 і 5 точкою програми відчитано
піду низку привітань, що населили на це
свято. А було тих привітань кількадесят
від різних українських установ відзна-
ки і аділеки, а Галичини, Рад. України й
еміграції. Крім привітань від 11 філій Муз.
Інституту в різних містах Галичини чу-
ли ми привітти від Гол. Управи „Рідної
Школи“, Наук. Т-ва ім. Шевченка, Пре-
зидії УНДО, Т-ва Письменників і Жур-
налістів ім. Івана Франка, ред. „Діла“,
„Нов. Часу“ і „Раді“, Сокола-Батієва, У-
країнського Красного Т-ва опіки над мо-
лодь, Т-ва Прихильників Освіти, Осво-
ви, Студ. Громади, Бандуриста, Наро-
дної Організації України м. Львова,
Кооперативн. Український Театр“, Кар-

патії, Учителівської Громади і її голова
проф. Омеляна Терлепакот (окремо),
Львівського Воєн. Перемиського Воєн.
Дрогобицького Воєн. й ін. З Радянської
України були привітти від української
Філармонії в Харкові, від Народного
Комісаріату Освіти в Харкові, від Муз.-
Драматичного Інституту в Одесі і від
Вишого Муз. Інституту в Україні Філармонії
в Одесі. Окремий привіт
прислав консул РСР у Львові Лапчин-
ський, що живий зі своїм оточенням
теж особисто на святі. З еміграції при-
слали привітти: Український Національ-
ний Інститут в Берліні, Український Муз. Ін-
ститут у Празі, Український Педагогіч-
ний Інститут у Празі й оперний співак
Олександр Носалевич у Відені (те-
леграму).

Суботиний концерт, якого музичну о-
цінку подімо в найближчих днях, го-
рив тільки першу частину свята. Жаль
тільки, що публіка заповнила тільки по-
ловину і та її переважна більшість
Зате в півдні а полудне виповнилась укр-
їнська публіка майже повнотою вели-
ку залу Миського Театру, де відбулася
друга частина свята, на якому виконали
чотири українські симфонічні твори (М.
Колесні, В. Барвінського, С. Лизенка
і М. Лисенка — останній в супроводі хо-
ру „Львівського Воєн.“). Про ці твори
і їх виконання подімо теж окрему фа-
хову оцінку, тут знайдемо тільки, що
свято в Миському Театрі мало дуже тор-
жественний, пасерієвропейський ви-
гляд і пройшло з великим успіхом.

По широкому світі.

Голландський уряд має намір з огля-
ду на фінансові клопоти евокацізера
збільшити його на кілька літ від податків.

Гамбурзький сенат виключив на мі-
сць усіх комуністичних сенаторів за
бучу, яку вони отримали в обороні одні-
го виключеного з одного засідання.

Бельгійський король хоче мряти Па-
радай і в Бельгії, які почали справжню
війну.

Фінляндський уряд оголосив свою лі-
мію, бо більшість одного голосу сейму
вголосом йому недовіря.

Уряд РСР заперечує буністо Рому-
нія пропонує йому кілька разів від-
писати арбітражний договір.

Буш, міністр фінансів Франції Кайєт
арештований.

Франц. парламент прийняв закон про
підвищення пенсійних платежів з 45.000
фр. річно на 60.000.

М. ВОЗНЯК.

3 романічних епізодів Панька Куліша.

(Продовження).

На питання, коли приїде на Укра-
їну, відповідав Куліш: „Треба-б од-
вістити, що ніколи, бо лучче-б дай
мене і для мого діла — ніколи на
Україну не вертатися. Отже ні!
Знаю, що не раз іще пройду по тій
мученицькій землі мучачись. Да й
приятелів своїх жаль на віки поки-
нути. Хочеться пісень послухати, хо-
четься на людський образ поди-
витися. Перенесу велике невимовне
горе для свого. Приїду на Україну,
а коли — Бог знає, і чи надовго, чи
побачу Вас, чи почую — Бог знає.
Багато-б Вам дечого розказав, да
ніч у хаті. Отже, як би воно ні вий-
шло, а знайте, мої дорогі, що єсть
на все свої причини, котрі один
Бог тільки знає“. Прохав панючок
сповістити його про себе, пишучи:
„Велика для мене одрада Ваші ли-
сти!“

По коротесенькому листку від 25.
жовтня до Олександрі Милорадо-
вичини з саними питаннями, як жи-
веться їй у Києві, що бачить, що чує
й чи весте їй на серденьку, даль-
ший лист Куліша, що в ньому яскра-
во виступає елемент кохання, це
відповідь на лист, одержаний на са-
ме 12-го. Куліш писав: „На саме
Різдво сіду я собі один у своїм сві-

тлиці посеред німого свого товари-
ства — книжок, аж тут подають ме-
ні Ваш любий лист, кохана сестро
Александро Григорієвно, чудний
сей лист, скажу Вам так, як чує моє
серце, як мій розум розуміє. А Ви
— чи будете на мене сердитися, чи
що, не вплину свого слова. Треба-ж
Вам колись довідатися, що в мене
в душі діється! На що-ж ми з Вами
й побратались, коли не розмовлять
нам так, як на самоті розмовляють?
Стоїть у Вашому листі одне словце,
котре мені Ваше серце більш од-
криває, ніж усі любий речі, котри-
ми Ви своє писання як квітками вси-
лали: „А все через погану лі-
ність!“ от що Ви написали. Ви не
знаєте, що я один на світі; Ви не
зрозуміли, що моя душа жадає, як
насушлий пищик, дружнього погляду,
дружнього слова. Де Вам се все
знати? Така моя доля, що я живу з
людьми на — віру; мене ніхто не
розуміє, яко чоловіка, і я од тих ар-
всегда далеко, з ким хотів би бути
близько. Тим Ви й байдуєте про те,
що я жду — не дождусь Вашого
слова. А коли-б Ви знали, як мені
хочеться з Вами розговоритися, як
брат з сестрою! Да, видно, свого
ніколи не буде. Так і вік ізвікуєш
на тому, що зовється Пейх communs
(загальні місця). А коли-б Вам так
треба було обізнатися до мене шир-
рим серцем, як мені до Вас, — не
було-б у Вас лінощі. Пишете Ви,
що багато в Вашому товаристві
дурих і багато дуже розумних. Чо-
му-ж Вам не прийде в голову, що

от один у Вас тільки єсть чоловік
не дурий, бо в його — як би там
ні було — натура вища, і не дуже
розумний, бо в його єсть серце, ко-
торе, посеред розумних його діл,
тягне його в такі дурині, як шира
розмова з Вами, дурий, котрі
піднімають душу вище од усякої фі-
лософії. Чому-б Вам до такого чо-
ловіка не прихилитись душею і во-
го одного не зробити другом своїм
і іскреннім своїм? Школа, бачу, про-
таке диво з Вами розмовляти! Ска-
жу Вам, що всю жизнь свою шукаю
дружньої душі — і не знайшов її ні
в кому. Здалось мені, як і Вас побачи-
ти і почути Ваш голос, що от воно,
те святе добро, котре чоловік на
землі знайшовши, нічого більш не
вважає. Ви од мене не чули тих
річей, котрі душа на волі, без сто-
ронніх довідок, до душі промовляє.
Ви мене не знаєте, як і я Вас не
знаю.

„Усю жизнь живу з людьми на —
віру; так на — віру і жизнь скоро-
таю. Кничула мене доля на один край
світа, а Вас на другий — і мабуть
воно повинно так бути, як єсть. Се
тільки в моїй душі, котра не знає
собі вини, живуть такі химери,
щоб побачити де-яку дівчину,
наслухавшись серцем її голосу, про-
мовити до неї два слова крадькома,
і щоб вона стала тобї рідною ду-
шею на — віки. Світ живе не так, як
собі мудреє на самоті душа поета.
Сміється світ, зазираючи на нас
у її тайни. І Ви, моя сестро, не Бог
знає, що вчините, як посміється над

моїми, необачними, чудними в сві-
ті, юродливими в світі помислами.
Нігде-б Вам узяти иншого розуму,
а не такого, яким світ пробується
ся. Нельзя Вам стати особно од лю-
дей і думати розумом і чути серцем
так, наче нас тільки двоє між чу-
жомецями, котрі нашої мови не
розуміють і наших звичаїв не зна-
ють. Живіть-же, як Бог послав Вам
на душу, коли не можна инше. А я
буду жити і розуміти жизнь по-сво-
йому“. Признавшись до впливу Ми-
лорадовичини як музи на свою
творчість, писав далі Куліш: „Тим-
часом посилав Вам моє шире, од
серця воздыхання, котре не єсть
що инше, як жажа душі моєї лю-
бити коли не те, що справді єсть ви-
соке і адохновительне на світі, то
хоть зквітчаного весінним квітка-
ми кумира, самою-ж душею собі со-
мніданого. Бувайте здорові і прові-
тайте на довгі роки, і коли приїде-
те до Вас старість (бо а до Вас вона
приїде), дай Боже, щоб дружина
ваша морщинку і сивий волос-
сок оглядали любовно, як пам'я-
ток Вашої весни, котра да-
ла пишню Вашу весну, котра
розала тим одам багато райських
минут, годин, днів і ночей, во віки
вечні незабвних! Як почує про
Вас або од Вас, що Ви щастливі на
світ, возрадується серце моє. — і
знайте, що не тільки Ви самі, да й
той, кого вибере Ваше серце, буде
для мене близькою моєю душою осо-
бою. Прощайте, прощайте!“

(Продовження буде)

3 ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні Збори Центросоюзу.

В суботу, 15. грудня відбулися Загальні Збори Центросоюзу, кооперативні III. ступня в селі Соколя (д.м. „Дністер“). На Збори прибули численні відпоручники ПСК, щоб застановитися разом з управлінням Центросоюзу над доцільною розбудовою сільсько-господарського життя українського народу по цей бік Збруча.

Шлоденний хід наради і високий рівень дискусії виявили наглядно сильне зацікавлення широким колом українського народу в доцільній та приспівальній розбудові нашої кооперативної надбудови, якою є Центросоюз.

В 11. год. перед полуднем отворив Заг. Збори президент Н. Раді Ц. С. проф. Д. Коренєв. Коротко словами застав розуміння Центросоюзу в діловій році 1927-28 та показав на значіння внішнього наради. До президії зборів вийшли: дир. Мартюк як голова і дир. Машкевич як секретар.

Описав секретар відчитав протокол із минулих Заг. Зборів, який без ніяких заміток присутні прийняли. Він відчитав і звіт контрольною комісією, що ставить внесення на прийняття рахункового і організаційного звітів та ухвалення абсолютної членом Н. Раді Ц. С. і Дирекції.

Проф. Д. Коренєв в імені Н. Раді Ц. С. відчитує внесення Н. Раді, щоб чистий зиск у висоті 22.000 зол. перенести до резервового фонду в цілості, а з біжучих доходів дати на „Прогрес“, „Річну Школу“ і „Інвалідів“.

Над рахунковим звітом Дирекції, якого не відчитувало, розвинулася дискусія. В дискусії висловлювалися побажання, щоб організувати і приступити до збуту речей та провадити самостійно торгівлю машинами, збутем і деревом окремо від торгівлі споживчими товарами. З жалем треба відмітити, що ПСК не погоджують своїх закупів у Центросоюзі, а навіть є деякі, що закупили лише 6 відс. всіх своїх товарів у Центросоюзі (до таких належить м. ін. ПСК у Перемишлі). Відпоручники ПСК відносять, що по менших містах, купівлі дучаться в спільні союзи для конкуренції з Пов. Союзом Кооператив і це повинні затримати добре незалежні від ПСК. Промови зазначували, що доставці не сповняють точно своїх зобов'язань щодо Ц. С. і ПСК. На деякі заміти і неясності відповідав дир. Герасимович. Він повідомив представників ПСК, що Центробанк ухвалив ухвалити 30 відс. своїх фондів на помочі для Ц. С., щоб ПСК могли віддаватися. Опрокинув твердження деяких дискусій, немовто обтяження товарів 2 і 4 відс. є за велике та зазначає, що Ц. С. жодне 2 відс. тепер не може працювати і за браку своїх білих оборотних фондів і зменшення кредитів у державній банці (Банк Радян). Але навіть „Польський Союз Кооператив Співзв'язки“ працює лише по 3 відс. а не 2 відс., хоч користується необмеженим кредитом у державних банках і має від англійських фірм кредит у висоті 2.000.000 фунтів стерлінгів.

Також зазначив деяких відпоручників, немов то купили деякі на 114.000 зол. для Ц. С. є не на часі та краще було б за ці гроші будувати фабрику мила Ц. С. є тестів.

Дир. Герасимович заявив, що Дирекція Ц. С. купила для того, щоб могла примістити свої бюро, але він є вже ним за тісний і несамого треба купити більший, а з фондів промислової помочі на купно домішки Дирекції не вказав ані сотки.

По довшій дискусії прийняли Заг. Збори одностайно внесення на ухвалення абсолютної членом Н. Раді Ц. С. і Дирекції і зменшення рахунків за діловий рік 1927-28. до відомо. Заг. Збори згодилися перенести цілий чистий зиск до резервового фонду і признати для культурно-просвітних установ та інвалідів відповісти квоти з біжучих доходів. Вкінці прийняли по 200 зол. як винагороду для членів контрольного комітету за їх труд.

По годінній перерві вибрано до Н. Раді Ц. С. контрольного комітету такі особи:

а) До Наглядової Раді: 1) І. Мартюк (Колочинці); 2) Ілько Іванович (Бережани); 3) О. Дяків (Станіславів); на заступників: 1) Д. Демків (Бучач); 2) А. Грушевський (Соколя); 3) І. Завчківський (Збараж); 4) П. Мигонич (Калуш).

б) До Контрольної Комісії: Дир. М. Завчківський (Львів), М. Обризів (Коломия), А. Гумець (Жовква); на заступників: Т. Горин (Мортин), П. Новосільський (Прогрибів).

Описав по дуже довгій дискусії означили Заг. Збори як найвищу суму зобов'язань Ц. С. 5.000.000 зол. і признали висоту кредиту для одного ПСК 500.000 зол.

Ухвалено, щоб кожна ПСК виплачувала свої заборги у Ц. С. по 50 відс. від кожної нинішньої кооперативної для збільшення оборотних фондів центральної надбудови.

Заг. Збори назвали Управу Ц. С. поз-

Членам тов. „Дністер“ до відома!

Згідно з обов'язковим законом, кожний член Т-ва на об. „Дністер“ мусить найдалше до кінця грудня ч. р. викупити поліс „Дністра“ на обов'язковий закон 1/3 часті будинків на 1929 рік.

Хто в означеному терміні не викупить своїх поліс на 1929 рік, того будинки в дні 1. січня 1929 р. вилучать в цілості до забезпечення в П. З. У. В.

Члени „Дністра“ не є обов'язані пред'являти своїх поліс до реєстрації полісних інспекторів ПЗУВ, бо Т-во „Дністер“ займається само пред'явленням ПЗУВ списку викуплених на 1929 р. будинкових поліс. Північну опіновну вартість на 1929 р. вказав ПЗУВ, і ця північка в після закону міждержавної і обов'язковою другі Товариства, отже і Т-во „Дністер“.

1095 2-5

новістю стягнуті означені для кожної кооперативної суми на будову фабрики мила Ц. С.

Дальше змінено параграф 91 статуту в тім напрямі, що „діловий рік починається днем 1. січня і кінчається 31. грудня“ і затверджено прелімінар бюджету.

Описав дир. Герасимович повне п'ятиріччя на 1929 р. і так Дирекція постановила провадити такі товари, як дерево, м'ясо і машини окремо зі самостійним референтом. Діла муфактури не думає в біжучім році зовсім відкривати і за недостатні фонди. Постановила організувати збут речей. В тім напрямі порозумілася Дирекція Ц. С. із заграничною фірмою і ця згодилася ухвалити ПСК і Ц. С. кредиту у висоті кількох тисяч доларів на побудову магазину для збуту речей та згодилася купувати яблук від Ц. С. і ПСК по ринковій ціні.

Ці магазини треба кінце побудувати до кінця грудня, щоб в початок року 1929 можна торгувати яблуками, під маркою Ц. С. К.

Позачку відступили нижче 12 проп. Кооперативі є розбудувати фабрику мила Ц. С. бо в противному випадку фабрика не буде моти в ділі заспокоїти великого запотребування навіть до половини. Кооператив мусить закуповувати цукор лише в фабриці „Нової Фортуні“, бо інакше фабрика не підтримуватиме конкуренції з великими капіталістичними фірмами. Такий розпучливий голос управи „Фортуна Нова“ можна було почути і в дитинстві. Дальше говорив дир. Герасимович, що Ц. С. відповідають за організацію господарського життя свого повіту. Співпраця із „Сільським Господаром“ ведеться спільно.

Дирекція Ц. С. утворила свою експедицію в Катонівці на Шлеську та її директор Малаховський поінформувал присутніх про положення на тамтешній ринковій. Ми — говорив бесідник — можемо одбутися ринком лише першою якістю товару, добрим опаккуванням і точністю в доставці. Можна одбутися такою продукцією: бараном, салоном, яриною, як напуста в головках і квашену, моркву, буряки, квашені огірки, цибулю і макухи.

Описав посол Луцький короткий про розвій нашого господарського життя. В год. 1.50 вчером збори на тім закінчилися.

Ріжні вісти.

СОЙМОВА БЮДЖ. КОМІСІЯ.

Шкільництво національних меншостей.

На соймовій бюджет. комісії дня 17. грудня приступили до наради над бюджетом міністра освіти. Після реферату пос. Стильського почалася дискусія. Пос. Чапінський звернув увагу, що справоздаєць не згадав про школи для нац. меншостей. Теперішня система дуже несправедлива. Соціалісти відкидають утрату, який є в Польщі на основі лекс. Гравський. В 1926-7 р. було білоруських шкіл лише 4 з 532 учнями, а в 1927-8 шкіл було 25, а учнів 2.110. Однак ці цифри мінімальні, коли заважимо, що римоночно в Польщі було чеських шкіл 27, литовських 96, ядівських 889 (пос. Гривава). Але приватні! Білоруси збори і не можуть покласти собі на прив. школи, жиди можуть. Українських шкіл чистих було в 1926-27 р. 947, а наступним лише 835. Сильність дітей вказує зменшення в цьому році з 98.000 на 87.000. Бесідник питається, чи це сталося тому, що часті школи утратилися. Такі експерименти політично небезпечні.

Заява Українського Каюбу.

Перед голосуванням над бюджетом міністерства ліхборобства, пос. Хруцький зложив заяву в імені Українського Каюбу в справі із запитом та заповідям, які опові мін. Незабитовський для фолж. комісії. Пос. Хруцький сказав, що представник Українського Каюбу пос. Луцький заявив листів річної справи в справі госп. політики мін. ліхборобства. Однак міністер ухвалив на казав відповісти заявою нар. експедитив політичною, а м. і. сказав: „З смутком вислухав ч. слів і

Луцького. Ми подяки пережили дуже тяжку добу неволі. Але це була справжня неволя. Моя походина бачило, як російська держава мстилася над поляками після січневого повстання. Теперішня польська держава мусила тяжко боротися із зорганізованим спротивом русів, але держава не мститься а зиряє до братерського співжиття. Зрештою серед т. за. русів в великій віддачі, який має бодр в 3/4 польську кров у жилах. Вони походять від мазурів, які колонізували ці околиці. Для нас не було би так відносно легко одбутися Львів і Сх. Галичину, колиб спрали цілі т. за. українське населення належало до того руху. Я вірю, що політика польського уряду, яка зиряє до піднесення добробуту дрібного ліхборобства, причиноюється ще до закріплення переконання, що український наріз усе такі жне щасливіше ніж у сусідній, ніж вільній Україні“. П. міністер заступає в своїй заяві виключення змагання українського народу, його нац. самостійності і етичну одностійність. Ця заява і міністра не має ніяких історичних, наукових, а навіть політичних основ, на що не одбувся досі ніякий політик, а навіть єдиний публіцистика. Заява ця настільки нечувана та примітивна, що навіть не може обидити почувань українського народу. Та що заява ця апала з уст особи, яка займає уряд міністра, мусимо яксь одзаягувати. Тому і ставлю внесення на скреслення цілого бюджету і міністра Незабитовського аж до часу його уступлення.

В голосуванні українське внесення впало.

БОЛВІЙСЬКО-ПАРАГВАЙСЬКА ВІЙНА.

З Буенос Айрес повідомляють, що дня 16. грудня на болівійсько-парагвайській кордоні в бою згинув 20 болівійців і 100 парагвайців. Вістку про побіду Болівії прийняли в Ля Паз із одушевленням. Перед палатою губернатора населення відспівало нац. гимн.

Берлінські часописи доносять з „Асунсьон“, що парагвайці біля форту Саль Льопез перейшли до протиставу та виперли болівійців. Болівійці уступають на захід.

РЕВОЛЮЦІЯ В АФГАНІ.

Король і королева втекли.

Афганський король і королева сторонилися до одного з фортець, бо війська звернулися проти них. Бюро Райтера повідомляє, що вже місяць нема телеф. сполучення між Кабулом і Імаїлем. В Кабулі й Джалябаді ладять заваляти бої. Повстанці мавали багато афганських станович.

ВИБУХ У БОРИСЛАВІ.

У Бориславі дня 17. грудня над раном вибух земний газ під камінією при вуз. Півніській, де зіпсувалися рури. Газ дістався до мешканців Лекер'я. Лекер засівши електричне світло і в цій хвилині наступив гук, наче гармати вистріляли. Лекерівні відомки муру вирвали теlesa. з Ного сплячий жінці та дитині негди завважали багато ран. Ціла камінія адемована. Лекер помер у шпиталі.

НОВИНКИ

— На вечір для вшанування 40-літньої літературної праці А. Чайковського, що відбудеться 21-го ч. м. у селі Лисенка, можна замовляти алазателів білетів (від 1 зол. до 5 зол.) у „Союзіні Базаї“. Прийняти від установ і організацій присилати на адресу Т-ва письменників і журналістів у Львові, Ринок 10, П. пос.

— Львівська темна хроніка. З приходом мороза львівські алазателі поділили собі кілька комухів з кушнірського салду на Біжничій вуз. — Поліція арештувала мандрівну парочку пару Півнів, що жила з фальшування легітимних чужинних ліхборобських фірм і брала гроші від ріжних підприємств до власної кишені. — На вул. Петрові майшли чужинні мамоза під-

ФАБРИЧНИЙ СКЛАД

ЛІНОЛЕУ І ЦЕРАТ ЛЕОПОЛД ГААС

Львів, Legionів 3. Тел. 16—45.

порукає:

Кальоші жіночі	зол. 10—
Кальоші мужеські	зол. 11.30
Снігівці жіночі	зол. 18—
Снігівці мужеські	зол. 23—

Для дітей ч. 1-7 8-12 13-16

Кальоші	зол. 5.80	7.20	7.90
Снігівці	зол. 13.50	16—	18—

книжене одною служницею, що лежить дуже в шпиталі.

— Дві залізничні катастрофи. Маж Шванівичами і залізничні хитру контрабанду провінціоніальних купів, які замовляють в Відня загони паперу казали власті собі туди скривати шовку, щоб не платити за нього мита. Співзасидки спедитивної фірми в Станіславіві, що мчали в шовку пальці, дізнавшись, що контра іла вилетіла наверх, сховалися.

— Шовк у папері. У Станіславіві відкрили на залізничній хитру контрабанду провінціоніальних купів, які замовляють в Відня загони паперу казали власті собі туди скривати шовку, щоб не платити за нього мита. Співзасидки спедитивної фірми в Станіславіві, що мчали в шовку пальці, дізнавшись, що контра іла вилетіла наверх, сховалися.

— Ріжні вісти. За другу половину листопада чимало безробітних у Німеччині зросло з 800.000 до 1 мільона. — Ріжні вісти. Пожари, щоб всі італійські громадяни іздати тільки паролівами італійських корабельних товариств. — Ріжні вісти. Кореспондент „Таймса“ повідомляє, що в Сибірську засудили 35 контрреволюціонерів: 2 на розстріл, решту на довічне в'язницю. — У Нанкіні мають вибрати бурмистра: найкращим кандидатом є жінка Чанг-Кан-Шека. — Північні розкопки в околиці Коринту, археологічна експедиція Леслі Шіра нашла руїни стародавнього театру, старий цинтар і багато мідних ваз і статуй. — Шалені спав для англійського грамофонного товариства „ла 15 плит“, і вони відіслали з ним такий новий контракт: за кожну по 1000 фунтів і деякий процент. — Віденська преса звертає увагу, що домія нового австрійського президента Міхаласа служить у міністерстві почт і телеграфів і наріва і вимина урядовими недоволювала участь в почтовій страйку.

— Світлове кіно. Група „Фільма Фокса“ вибралася в подорож по Європі, щоб зробити знімки під таким заголовком: — „Льондонська фірма вказала згукую фільму з участю Льюїса Джорджа, який виготовлює промову про користь садівництва. — Вийшла згукую фільма „Світлові міста“ з Чарлі Чапліном, який їздив в а. ній німці. — У Москві антажували фільм „Світлові міста“ на підставі сценарія Луначарського, з участю славної Розенфельд. Радянська критика розгубована. Сюжет фільму — самогубство австрійського вченого Павла Камерера. — Професор англійського медичного інституту Бірков і студенти Петров і Голубов наїшли легітимний спосіб козирівати фільм. — При берлінській „торгівельній“ організації автономічній кіно-контртуру, що буде центром для аналізу радянських фільм на і.ю Європу. — Ані Ондра, відома чеська кіноартистка виїхала в Париж для участі у фільмі з життя париської богемі.

— Найбільше поширена недуга. Небезпечна недуга англійського короля пригала лікарів питання про небезпечні недуги. Англійська преса звертає увагу, що берлінський медичний інститут підтримує затяжну форму епаніки, яка поширилася в Європі 1918 р. і досі не є лікована в своїх наслідках. Свідомість недуги на запалення легенів усе ще збільшується. Правда, що випадки смертності є рідкі, що можна розвинути принаймні одним людському організму. Від 1918—20 р. у мерило на запалення легенів 20 міль осіб, збита трічі стільки, скільки померло під час війни. В однім 1918 р. померло 13 міль в Європі, мільон у Спол. Державках, а в іншій 6 міль. Статистика з 1927 р. ще немає, але вже достатньою для нажук, що запалення легенів — найбільше поширена недуга в світі.

— Смерть патріарха. У Берліні помер в 70-му році життя патріарх Анталійський.

Замовлення Найуспішнішою Реклямою — це доброта товару!

приймає
Народна Торговля
у Львові.

А. ПЯСЕЦКІ С. А. Фабрика цукроляди і цукрів, Краків

Запевнює своїм консулентам гаранційно чистий товар (без ніяких домішок), тому поручає: десерову чоколяду молочну, сметанкову, великий вибір чоколядок і цукрів в прекрасних коробках.

ної Церкви) Григорія IV. Цін звання місце патріарха в 1906 р. після патр. Мелетія. Оби, він і Мелетій, були арабами. Його хоронитимуть у Дамаску. Тимчасову у праву патріархату взяв на себе митрополит Леодіт Арсеній.

— Газетна буква. Московський міністр внутр. справ Лунинський хитрим робом узяв на свою "А" (твердий знак) в азбуку. Так каже "Комсомольська Правда". З цього приводу преса свинила голим. "Що не значить?" — гукать "К. Правда". Але значить, привнес вона популярно, що замість 30 букв, які є тепер у російській азбуці, хочуть ввести ще 31-у. Твердий знак, це парадитна буква і її разом з усіма іншими газетасами викинула жовтнева революція.

— Дарунки для англійських робітників. "Дейл Мейл" денник з найбільшою кількістю читачів розмінив різдвяну збірку для безробітних англійських робітників. За два тижні він зібрав півтора мільона золотих, себ-то більше ніж треба, щоб кожний робітник міг дістати копійки з добрихми харчами на кілька днів свят. Збір-ка ще не закінчена.

Театри.

"Кооператива Український Театр" під дир. К. Стадника.

Середа 19-го, г. 7-30 веч. "Мачета" Ю. Словацького (переклад М. Зерова). Більшість раніш в "Союзнік Базарі" а в неділю від 10—12 і від 2—5 год. веч. при касі.

Великий Миський Театр:
Вікторак 18-го, г. 7-30 веч. "Замана драбника", комедія Бера і Гаво (прем'єра).
Середа 19-го, г. 7-30 веч. "Одла одинока", п'єса, оперетка Штольц.
Четвер 2-го, г. 7-30 веч. "Замана драбника".

Кіна.

"Аполло": "Буря"
"Лей": "Найкрутіший злодій у світі"
в Лівіанно Альбертіні
"Оаза": "Зоря таверни".
"Палас": "Гаррі Пінк".
"Фатаморганда": "Всезакопаня" Джон Берікор.

Громадяни! Чому не став Ти ще досі членом Товариства "Прогрес"?

3 театру.

Кооператива Український Театр під дир. К. Стадника. "Скупар", комедія на 3 дні Меліса.

Слово "Меліс" розбуджує набути в умі нашого інтелектуала щось схожого з тими класиками, яких треба було вичити примусово в гімназії на шкільну та домашню лектуру: щось архаїчно-мудрого, напів мертвого своєю схолистиком. Тим іще, що тували про вистави класичні у великих театрах з усього "домном" багатих костюмів і декораций, набути не вірять у можливість осягнення такої старовини як Меліс на який неведучий онов. Приступіти на двох останніх виставах "Скупар" можуть сказати од-ним і другим, що вони сильно помияються.

Може відте так мизантро не на малій стромий спеси з мінімальними технічними засобами не виступає тилі Меліса, що ми штрибує для створення психічного нового. "Скупар" — старий сюжет Платона, майже амоніний ніж в інших пед-ках вентомного доставки коронівського репертуару, докторис майже найбільшо-го інтригу: як один або дві пари каз-дних сердень мусять хитрошами пере-мощи творчої образишки "старих", щоб поладитися. Скупарні і джмає є довір-ними у таких справах, одні вожаються і дедобіаши трають першу скарпу в фар-ті, що має сенсимальні дитки. І бу-дуть-то все аніжш задалегіть: усі дру-жину цих діточок ошує і бістролетних черемот, аніжш розважує, а таки роговеш-ни, кажути собі з дна: "дежмент у руках геніального автора є щим; усе задалегіть від його передеденті". Цей скупар не

анекдоти; не питаюся ні на мент, чи все це можливе. Імовірно і не межує з без-глуздом. Меліс свідомо користується старими прийомами, деуса ого махі-на", щоб показати, як часто в житті ште-ти має не ріш механічної комедії. Саме цей момент повинен був у 5-й дії (ко-ли батало, сні: лонка віднаодотється автоматично в одні місяці відла-канині) бути підкреслений у "Скупарі" у фарсові тоні.

Директор Стадник створив красівію скупарі одну з найкращих своїх роль і дав пасквіль мистецький тип, гідний найбільшого артиста. Друге місце зай-має поруч нього п-і Криничко, сяччи гумором, певня у кожному свому поруче-ті слові. Дуже добрим лисеміром був п. Бенцаль; немеше златним п. Кринич-кий, діамантний у сцені відчитувавши умов контракту. Решта артистів п-і Бен-цалева, п. Ярема, Рубан піддержували відповіде бадьоро темпо і загальний відпосид настрій на сцені та на залі.

Одно слово на адресу переклада: він чистий і літературний, а проте чимала доза гумору псе Меліса залежна від е-фектив мови свідомо амакарізованої у відповідних місцях народної і провінці-альної жаргоном і кумедними вислова-ми. Цих нюансів переклад, не роблений з оригіналу, не передає.

М. Р.

ПОСМЕРТНІ ЗГADКИ.

Проф. П.р Михайло Зобков, прези-дент Найвишого Суду в Сараєві був професор університету в Софії і Загребі помер для 7. п. м. в Мостарі (Герціго-вина), коли виконував службові обов'яз-ки при ліквідації Окружного суду. Покій-ний прожив 64 роки. Похорон відбувся в Сараєві для 10. п. м. Р. П. П.

— Надіслано, що прихильники таланту Покійного і його товариші подбали, про те, щоб на сторінках "Діла" по'яви-вся в найкоротшому часі огляд пра-вничої, наукової та педагогічної діяль-ності Покійника. — Ред.

Михайло Мидини, учитель Соколяни коло Ожидова, У.С.С. упокоївся для 3. грудня 1928 у Львові проживши 39 літ. Похорон відбувся в Сорках Львівських у родинній селі покійного. Покійний по-лишив жінку учительку і три донечки.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Промоція. Для 15. XII. п. р. відбыва-ся промоція на доктора медицини Зіль-нича Івані в Молодому пов. Любачів, на Мясар. Універс в Брні.

Хлопчик школа ім. Т. Шевченка у Львові прийняв прихід св. Николая спеціально виставкою в середу для 19. грудня о год. 5-30 вечером в залі "Ака-демічного Дому" при вул. Сувійського ч. 21. Всіх прихильників "Рідної Школи" запрошують на не свято.

Замість прийняття в дні св. Николая зложини Вл. П. директор Никола За-вичівський на Рідну Школу 25 зол., на Т-во Прогресу 25 зол., на Український Інвалідів 25 зол. і на Українську Захо-ронку 25 зол.

На Рідну Школу" Питомні Малої Семіарії (Інституту ім. св. Пасафата) у Львові реєструють з дарування в день св. Николая в користь "Рідної Школи". Ректорат зложин на те шль 30 зол. — Жертводавцям складає шпору подяку Го-ловна Управа. 1114 6) 1—1

Подяка. Приблизно горем після утрати нашого улюбленого сина, складаємо шпору подяку всім тим, що брали участь в похороні. — Ринков велику подяку складамо хорощ укрїнської гімназії в Тегіноволі під проводом ВП. П. А. Двораківського за те, що своїм співом звеличали похорон. За се складаємо на руки дарівця 5 зол. на "Рідну Школу". — Чубати. 1114 а) 1—1

Надзвичайні дати на по-реби "Рід-ної Школи" зложини ВП П.: Заточені через Кружок "Р. Шк." в Лежайсь-у 300 зол., "Фортуна Нона" 150 зол., шкіль-ні діти з Бібрії 1350 зол. як збірку на забави, Львова і Василь Олійник. Сера-ла 10 зол. замість 25 на домовину бл. п.

Петра Пайкевича, канд. медич. в Рудні, о. Стеранка Александр Таривка ад Ринавін 2925 зол. як збірку: Ю. М. Си-невійсько вижко 5 зол. замість різані Д-рові "Федькові", який не відповів на лист; Береза Евгений 5 зол. замість Ми-колай п. Яворський, Михайло Олександр, Судоволов 25 зол. на похороні шкід; Іван Шудлюк, Боратин 7 зол. як збірка на веселю у Прокопа Кирика; Саужо-вляни Іов. Союз Кооп в Гогодеши 4930 зол. як одноденний заробіток на похороні шкід; Церковна хранилища. Вир-ін 25 зол.; Ем. д. Кошаревичева, Пере-шль 10 зол. на похороні шкід і кличе Пайі: Коритову в Радичах; Маденку в Буполі, Селікову в Міжніш і Те-сальову в Івакості; Михайло Демчук управ. Українського Інституту для дів-чат в Пережшай 30 зол. від інституту з нагоди іменни; 10 зол. від себе місто подяки за желання з нагоди іменни; Мшанське Братство 100 зол., Василь і Ма-рія Мерени в Ставиші 10 зол. на по-хороні шкід; Андрій Волоша, Старий Самбін 7 зол. замість онорару на лікар-ську погаду д-рові Іваномі Хомі; Ілж. Марія і Каалмира Капустьки, Берн-дан 0 зол. місто желань з нагоди вінчання Вл. посла Максимовича в Вл. Гадею Ка-шівсько; Антін Стро-он, Львів 5 зол. на похороні шкід; Петро Звиринський 0 зол. як часті доходу з вистави "Наталка Подтавка", уряджено тут. амат. гуртком на похороні шкід; Зильни Івано, абсолю-ент мед. в Берні 30 зол. з нагоди про-моції на доктора всіх мед. наук. — ВП. Жертводавцям складає шпору подяку Головна Управа. 1114 1—1

З Львівського Бонна". В п'ятницю, для 21. п. м. значна проба "Бонна". Вивчається всіх членів злитися точно і в коплеті. Справи важкі!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ГОДИННИКИ "Zenith", "Longines" та-кож біжутерію власного виробу по-ручає: Домбровський і Роза-жесвський, Львів, (Готель Жоржа) — Догідні умови. 481 28—?

НИКОЛАЙ — НИКОЛАЙ! Камізолийки воляні! Напів рукавички підшиті, воляні! пачохи оказійно поручає Літ, Львів, Гетманська ч. 2 (біля Великого Те-атру). 1117 1—1

ПОШУКУЮ проворного інваліда або взагалі інтелектуальному на аге-нта до замовлень портретів, побільшені фотографічних. Винагана мається запо-рука. Листи слати до Заведення фото-графічних портретів (побільшення) Кар-ла Левинського, артиста-малера в Рудні, пошта Зимна Вода. 1100 2 2

БЮЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І ДРІБНІ ВИ-РОБИ продає на готіаку і на рати від десятиків літ у цілм краю звісна фірма Іван Зельтентрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5. Кушую брилянти, зо-лото, срібло, плачу найвищі ціни. 194-?

АДВОКАТСЬКИЙ КОНЦІПІЕНТ (Д-р) з дволітню адвокатською практи-кою (архурний організатор хорів і ор-кестр) негайно прийме посаду конціп-єнта у адвоката. Угодишення з усі-лякими проситися слати на адресу: Ста-вирський Енган, Краків, вул. Паяська ч. 7/1 для Доктора. 1115 1—1

ДОКТОР ПРАН, з п'ятилітньою адво-катською практикою і дволітньою банковою практикою, здібний до само-стійного ведення адвокатської канцеля-рії, пошукує місця адвокатського конці-пєнта. Ласкаві offerti проситися слати на адресу: Д-р Лаврентій Ярослав, Кра-ків, вул. Козановського ч. 16/П. 1116 1—1

СНІГУРА ІВАН, народжений 1903 р. Жидачів, вул. Ко-злова, уважкоє збудував військову книжочку, анкету через П. К. У. 1091

ДАРУНКИ на Ни-колай найбільш-відповідні, добрі і же-шені, годівний сквал панчіх і рукавичок Літ, Львів, Гетман-ська ч. 22 (біля Вели-кого Театру). 1117

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст неаут. нервіа, сери і мозула
Д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 45,
432 Пересвітлення Рентгеном. 15—24

ШЕВСЬКА РОБІТНЯ УРКАЙНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ

Львів, вул. св. Софії ч. 25.
Крім інших робіт приймає теж направи шліфівців і кальшів.

Попробуй заступку кави
"КОЛІНКА"
і домішку до кави
"СТАР"
найліпше-найекономнішше!

8 зол. | БЕРТЕНЕЦЬ | 8 зол.
з 14-карат. золота з т. біном т. лям у
Б. ГРИНБЕРГА Свистука 4. Тел. 59-22

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Видавничої Спільки
„ДІЛО“

Кооперативні з обмеж. поруном у Львові,

відбудуться дня 29. грудня 1928 о год. 5. попол. в льокалі Ре-дакції „Діло“, Ринок 10. П. пов.

зі следующим порядком:

- 1) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
- 2) Звіт з діяльності за роки 1926/27 і 1927/28.
- 3) Звіт Контрольної Комісії.
- 4) Затвердження балансу за роки 1926/27 і 1927/28 та розділ чистого анску.
- 5) Вибір 7 членів Надзірної Ради та 3 заступників.
- 6) Вибір 3 членів Контрольної Комісії
- 7) Внески і запити.

2—3 Надзирна Рада.

Звичайний Загальний Збір Товариства „Української Бесіди“ в Станиславові

відбудеться в суботу 29. грудня 1928. в год. 7-й вечер. На порядку: 1) Відчи-тання протоколу. 2) Звіт устаткованого Надзир. 3) Вибір нового Надзир. 4) вве-сти в Станиславові, для 14. грудня 1928. За Виді т-ва „Українська Бесіда“. Д-р Грушнівич, голова. Бойчук, се-кретар. 1113 1—1

Ширіть наш часопис!

ХТО — НЕ — ЗНАЄ — ЩЕ виробів нашої ФАВРИКИ СУКНА І КОШІВ з чистої овечої вовни, краєвого виробу, нехай жадає прибік і цінників. Бунди на взір славуш-ких, куртки, льодени, шельоти і купони на убрання, дерні на коні, коши на ліжка, плес-ларяд дівр і промислових заведе-Романа Журорського Лешків, п. Варяж (Св. Галицька)

ШИРІТЬ НАШ ЧАСОПИС!